زیورِ (بهشتیِ) مؤمن تا جایی است که آب وضویش به آنجا می رسد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ أُمَّتِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ القِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الوُضُوءِ»: «روز قیامت امت من درحالی فرا خوانده می شوند که پیشانی و اعضای وضوی شان سفید و نورانی است». لذا هرکس می خواهد این سفیدی و درخشش را بیشتر نماید، پس چنین کند. و در روایت مسلم آمده است: ابو هریره رضی الله عنه را دیدم که وضو می گیرد؛ صورتش و دو دستش را شست تا جایی که نزدیک بود به سر شانه هایش برسد؛ سپس دو پایش را شست چنانکه تا دو ساقش بالا رفت؛ سپس گفت: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود: «إِنَّ أُمَّتِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ القِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الوُضُوءِ»: «روز قیامت امت من درحالی فرا خوانده می شوند که پیشانی و اعضای وضوی شان سفید و نورانی است». لذا هرکس می خواهد این سفیدی و درخشش را بیشتر نماید، پس چنین کند. و در روایتی از مسلم آمده است: از خلیلم صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود: «تَبْلُغُ الْحِلْيَةُ مِنَ الْمُؤْمِنِ حَيْثُ يَبْلُغُ الْوَضُوءُ»: «زیورِ (بهشتیِ) مؤمن تا جایی است که آب وضویش به آنجا می رسد».

[صحیح است] [هر دو روایت را مسلم آورده است - متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم امتش را بشارت می دهد که الله متعال ویژگی خاص و شرف بزرگی برای آنها در روز قیامت مد نظر قرار داده است؛ ویژگی که با آن از سایر امت ها متمایز می باشند؛ چنانکه در انظار مردم فراخوانده می شوند درحالی که صورت ها و دست ها و پاهای شان نورانی بوده و می درخشند؛ و این تنها یکی از ثمرات این عبادت بزرگ یعنی وضو می باشد. عبادتی که با این اعضای گرامی جهت کسب رضای پروردگار متعال و دست یافتن به ثواب و پاداش آن تکرار می شود؛ و به همین دلیل پاداش آنها این ستایش بزرگ و خاص می باشد. سپس ابوهریره می گوید: هرکس می خواهد این سفیدی و درخشش را بیشتر نماید، پس چنین کند. چون هرچه مکان شستن بیشتر باشد، درخشش و سفیدی بیشتر خواهد بود. اما آنچه در شستن اعضای وضو مشروع است، شستن دست ها به همراه آرنج می باشد که آرنج بخشی از ابتدای بازو و شستن آن را شامل می شود. و شستن پاها به همراه قوزک ها که ابتدای ساق را هم در بر می گیرد. و در وضو بازو و ساق شسته نمی شوند. و در روایت دیگری از رسول الله صلی الله علیه وسلم نقل می کند که: «زیورِ مؤمن در بهشت تا جایی است که آب وضویش به آنجا می رسد».

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3368